

Vluchten kan niet meer

Vluchten kan niet meer, 'k zou niet weten hoe
Vluchten kan niet meer, 'k zou niet weten waar naar toe
Hoe ver moet je gaan
De verre landen zijn oorlogslanden
Veiligheidsraadvergaderingslanden, ontbladeringslanden, toeristenstranden
Hoe ver moet je gaan
Vluchten kan niet meer

Zelfs de maan staat vol met kruiwagentjes en op Venus zijn instrumenten
En op aarde zingt de laatste vogel in de laatste lente

Vluchten kan niet meer, 'k zou niet weten waar
Schuilen alleen nog wel, schuilen bij elkaar
Vluchten kan niet meer
Vluchten kan niet meer

Vluchten kan niet meer, heeft geen enkele zin
Vluchten kan niet meer, 'k zou niet weten waarin
Hoe ver moet je gaan
In zaken of werk, of in discipline
In Yin of in Yang of in heroine
In status en auto en geldverdienen
Hoever moet je gaan
Vluchten kan niet meer

Hier in Holland sterft de laatste vlinder op de allerlaatste bloem
En alle muziek die overblijft is de supersonische boem

Vluchten kan niet meer, 'k zou niet weten waar
Schuilen kan nog wel, heel dicht bij elkaar
We maken ons eigen alternatiefje
Met of zonder boterbriefje
M'n liefde, m'n liefde, wat wil je nog meer
Vluchten kan niet meer
Vluchten kan niet meer

Bedroefd maar dankbaar en trots hebben wij afscheid genomen van
onze vader, schoonvader en opa

Cornelis Marie Giesberts *Kees*

* 1 juli 1932

† 25 november 2013

Ellen Giesberts en Rob Jansen
Sabine en Wybren

Huib Giesberts en Daniëlle Galdeij
Lucas, Vincent en Matthijs

Max Giesberts en Marieke Fijn van Draat

De crematieplechtigheid heeft vrijdag 29 november
in besloten kring plaatsgevonden.